

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
Mw. drs. M.C.F. Verdonk
Postbus 20301
2500 EH 'S-GRAVENHAGE

Dr. J.J. van Miert

13 juli 2005
ACVZ/ADV/05/013
5310132/04/6

Advies wetsvoorstel wijziging Vw. en Vb. 2000 ter impl. v Richtlijn 2003/109/EG

Zeer geachte mevrouw Verdonk,

Naar aanleiding van Uw wijziging van de prioritering inzake de lopende adviesaanvragen (zie onze brief van 27 mei j.l.) heeft de ACVZ Uw verzoek van 24 september 2004 om advies inzake de voorgestelde wijzigingen van de Vw. en het Vb. 2000 ter implementatie van de richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van de derde landen, mede in verband met geprioriteerde andere adviesaanvragen onlangs in behandeling kunnen nemen.

Uw verzoek om advies heeft geleid tot de onderstaande beschouwingen en conclusies.

Algemeen

Richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 heeft de Europese status van 'langdurig ingezeten derde-lander' in het leven geroepen. Deze status wordt toegekend aan onderdanen van derde landen die legaal en gedurende een ononderbroken periode van vijf jaar op het grondgebied van een van de lidstaten van de EU verblijven. De richtlijn beoogt de rechtspositie van deze

derde-landers meer in overeenstemming te brengen met de rechtspositie van de onderdanen van de lidstaten van de EU.

Algemene uitgangspunten bij implementatie van de EU richtlijn

- 1.) De EG-richtlijn geeft minimumnormen, aangezien conform artikel 13 van de richtlijn de lidstaten de mogelijkheid hebben om permanente verblijfstitels of verblijfstitels van onbeperkte duur aan langdurig verblijvende derde-landers af te geven onder gunstiger voorwaarden dan die welke in de richtlijn zijn vastgesteld. De onderhavige richtlijn geeft aan dat aan langdurig ingezetenen van derde landen (een status EG- langdurig ingezetene c.q.) een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd moet worden verleend.
- 2.) De materiële inhoud van richtlijnen moet getrouw in het Nederlandse nationale recht worden geïmplementeerd. Dit vloeit voort uit jurisprudentie van het EG-Hof van Justitie inhoudend dat aan richtlijnen een zogenaamd 'full effect'/ 'effet utile' moet worden gegeven in overeenstemming met het doel van de richtlijn. Tevens moeten de lidstaten richtlijnen implementeren 'in a way which fully meets the requirements of clarity and certainty in legal situations' (EG-HvJ, C-190/90, Jur.1992 p.I-3265). Artikel 249 EG-Verdrag stelt dat een richtlijn voor elke lidstaat verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat, doch aan de nationale instanties wordt de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen. De implementatie moet volledig en voldoende nauwkeurig geschieden om de volle werking van de richtlijn overeenkomstig het daarmee beoogde doel in de nationale rechtsorde te kunnen verzekeren. Extra nauwkeurigheid is vereist bij richtlijnbepalingen die er direct of indirect toe strekken rechten en verplichtingen voor particulieren in het leven te roepen. Het implementatie-instrument moet hierbij duidelijke kenbare, rechtens afdwingbare rechten en verplichtingen kunnen scheppen, en de richtlijnbepalingen moeten zijn uitgevoerd met een onbetwistbare dwingende kracht en met de specificiteit, nauwkeurigheid en duidelijkheid die nodig zijn om te voldoen aan het vereiste van rechtszekerheid.¹
- 3.) Voor Nederland bindende regels die de hoogste protectiestandaard (meeste bescherming) bieden gaan voor. Enerzijds vloeit dit voort uit de bedoeling en de context van de richtlijn zoals verwoord in de preambule, anderzijds is dit af te leiden uit artikel 3 lid 3 van de richtlijn.

¹ Ministerie van Justitie, Directie Wetgeving, *101 praktijkvragen over de implementatie van EG-besluiten*, Den Haag: Sdu 2001, p. 37 e.v. en 62 e.v.

Uitgangspunten van de voorgestelde wetwijziging:

- 1.)** De door de richtlijn vereiste verblijfsvergunning voor langdurig verblijvende derde-landers wordt ingebouwd in de bestaande Nederlandse vreemdelingrechtelijke systematiek van verblijfsvergunningen. De Vw 2000 kent twee soorten verblijf: de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd (op reguliere- of asielgronden) en de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd (op reguliere- of asielgronden). Het gaat hier om de verblijfsvergunning op reguliere gronden. Een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd regulier wordt afgegeven als voldaan is aan de voorwaarden zoals gesteld in de Vw 2000. Als ook wordt voldaan aan de voorwaarden zoals gesteld in de richtlijn, wordt een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd regulier afgegeven, met dien verstande dat een op de verblijfsvergunning aangebrachte sticker aangeeft dat hier sprake is van een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen.
- 2.)** De huidige bepalingen van de Vw 2000 t.b.v. het verkrijgen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd op reguliere gronden vormen een gunstiger regeling dan de door de richtlijn vereiste minimumnormen voor de vergunning van langdurig verblijvende derdelanders.
- 3.)** In de Nederlandse praktijk zullen de meeste langdurig in Nederland verblijvende derde-landers eerst voor regulier verblijf voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 e.v. Vw in aanmerking komen en daarna pas voor regulier verblijf voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 20 e.v. Vw.

Deze uitgangspunten leiden tot enkele opmerkingen en beschouwingen ten aanzien van de voorgestelde wijzigingen van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) alsook van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000):

Ten aanzien van de wijzigingen Vreemdelingenwet 2000

- Artikel 3 lid 2 onder e van de richtlijn bepaalt uitdrukkelijk dat de richtlijn niet van toepassing is in gevallen waarin de verblijfsvergunning 'formeel beperkt' is. Onhelder is wat exact wordt bedoeld met het begrip 'formeel beperkt'. Zou daarmee bedoeld worden dat elke beperking voortvloeiende uit wetgeving in formele zin de toepasselijkheid van de richtlijn uitsluit, dan zou deze bepaling toepassing van de richtlijn in Nederland volledig onmogelijk maken, omdat een beperking in duur van een verblijfsvergunning ook een formele beperking is, en een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd alleen kan worden verleend na vijf jaar verblijf voor bepaalde tijd. Deze uitleg die tot een absurd gevolg zou leiden kan niet geacht worden de bedoeling van de Europese regelgeving

te zijn geweest.² De richtlijn is, zoals gezegd, alleen toepasbaar als het begrip 'formele beperking' uit de richtlijn niet wordt uitgelegd als een beperking in tijd. Omdat in de meeste Europese landen verblijfsvergunningen eerst een aantal jaren voor een beperkte tijdsduur worden verstrekt en dan pas voor onbepaalde tijd, is ook daarom niet aannemelijk dat de tekst betrekking heeft op een zodanige 'formele beperking'. In het door de Europese Commissie ingediende voorstel³ voor deze richtlijn wordt de uitzonderingscategorie 'gevallen waarin de verblijfsvergunning formeel beperkt is' niet genoemd.⁴ In de toelichting bij art 3 lid 1 wordt gesteld dat het 'voorstel een horizontaal karakter' heeft en het van toepassing is 'op alle onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven, ongeacht de redenen voor hun oorspronkelijke toelating'.⁵ Ten aanzien van de andere in art. 3 lid 2 onder e genoemde uitzonderingscategorieën wordt gesteld dat de korte duur van het verblijf van deze groepen personen doorslaggevend is en dat zij niet de bedoeling hebben zich in een lidstaat te vestigen waar zij tijdelijk verblijven. Het voorgaande laat onverlet dat onhelder blijft wat met de bepaling is bedoeld. Deze situatie dient ten spoedigste te worden opgehelderd en om die reden dient naar het inzicht van de ACVZ de Nederlandse regering op korte termijn op Europees niveau helderheid te verkrijgen omtrent deze bepaling.

- Artikel 22 lid 1 (a) bepaalt dat de vergunning kan worden ingetrokken of gewijzigd indien de vreemdeling 12 maanden of langer buiten het grondgebied van de EG of de EER, dan wel 6 jaar of langer buiten Nederland heeft verbleven. De richtlijn spreekt in artikel 9 lid 1 (c) echter slechts van verblijf buiten het grondgebied van de Gemeenschap. Dit betekent dat een vreemdeling die 12 maanden of langer buiten de EG, doch binnen de EER verblijft, conform het gestelde in de richtlijn, de status van EG langdurig ingezetene verliest (imperatief). Mogelijk behoudt die vreemdeling wel de 'gewone' vergunning voor onbepaalde tijd (zonder aantekening 'langdurig ingezetene-EG'). Dit volgt echter niet uit de voorgestelde bepaling. Mocht dit de bedoeling zijn, dan dient een zodanige bepaling te worden toegevoegd aan het voorgestelde artikel 3.94 van het Vreemdelingenbesluit.
- De richtlijn schrijft in de bepaling onder art. 9 lid 1 (a) voor, dat de langdurig ingezetenen de status van langdurig ingezetene niet langer mogen behouden als hij op frauduleuze wijze is verkregen. De status *moet*

² Zie ook E. Guild, *The legal elements of European identity, EU Citizenship and Migration Law*, 's-Gravenhage: Kluwer Law International, 2004, p. 225. De auteur stelt: 'It is unfortunate that such a fundamental uncertainty has been inserted into the directive which will have to be resolved by the judicial instances and finally by the ECJ.'

³ Voorstel van de Europese Commissie d.d. 13.3.2001, COM (2001) 127 definitief, 2001/0074 (CNS). PbEG 2001, C 240E/13 blz. 0079 – 0087.

⁴ Het verzoek om dit aan het artikel toe te voegen werd door België gedaan tijdens de bijeenkomst van het SCIFA d.d. 10 april 2003. De Belgische delegatie wenste het geval op te nemen 'van een onderdaan van een derde land van wie de verblijfsvergunning formeel beperkt is en die dus geen toegang heeft tot de status van langdurig ingezetene'. Zie Interinstitutioneel dossier 2001/0074 (CNS) 8408/03 p. 4, Zie ook Council Document 9025/03 (06.05.03).

⁵ *Ibidem*, p. 14.

derhalve (imperatief) worden *ingetrokken*. Het thans in het wetsvoorstel genoemde art. 22 lid 1 (b) geeft ten onrechte een 'bevoegdheid' (facultatieve bepaling) t.a.v. het intrekken van de status in geval van het verstrekt hebben van onjuiste gegevens. Voor zowel de EG-langdurig ingezetene die deze status in een andere EU-lidstaat verleend heeft gekregen alsook voor de EG-langdurig ingezetene die deze status in Nederland verleend heeft gekregen, moet dit 'intrekken' adequaat als imperatieve bepaling in de Nederlandse wet worden vastgelegd. Overigens constateert de ACVZ dat art. 22 lid 1 (b) te ruim geredigeerd is, in de zin dat deze bepaling inhoudt dat de vergunning moet worden ingetrokken als de vreemdeling onjuiste gegevens verstrekt, terwijl art. 9 lid 1 (a) van de richtlijn slechts intrekking ter zake toelaat indien de status van langdurig ingezetene op frauduleuze wijze is verkregen. Het is echter zeer wel mogelijk, dat de vreemdeling – te goeder trouw – onjuiste gegevens verstrekt heeft, in welk geval geen sprake is van frauduleuze verkrijging en intrekking dus niet toelaatbaar is.

- De ACVZ constateert dat de richtlijn de term 'binnenlandse veiligheid' in combinatie met het begrip 'openbare orde' bezigt, terwijl het voorgestelde wetsontwerp het begrip 'nationale veiligheid' in combinatie met het begrip 'openbare orde' gebruikt. In de thans voorliggende Memorie van Toelichting worden de begrippen 'binnenlandse' en 'nationale' veiligheid gezien als gelijkwaardig, hoewel ze niet nader zijn omschreven. Naar het inzicht van de ACVZ overlappen de begrippen 'nationale veiligheid' en 'binnenlandse veiligheid' elkaar grotendeels maar niet volledig. Het begrip 'openbare orde' wordt in Nederland als een heel ruim begrip opgevat dat eveneens de binnenlandse veiligheid omvat. De ACVZ is derhalve van mening dat er in de Memorie van toelichting een passage zou moeten worden opgenomen waaruit blijkt dat de begrippen 'nationale' en 'binnenlandse' veiligheid niet identiek zijn.
- Het begrip 'openbare orde' wordt driemaal in de richtlijn aangehaald, met betrekking tot de toekenning en de intrekking van de status van langdurig ingezetene derde-landers, alsmede met betrekking tot de verwijdering van deze personen. Terzake van de toekenning geldt artikel 6 lid 1 ('de lidstaten mogen om redenen van openbare orde of binnenlandse veiligheid weigeren de status van langdurig ingezetenen toe te kennen') en in het kader van de wetswijziging wordt dat art. 21 lid 1 (e). Afwijzing is volgens dit artikel mogelijk indien de vreemdeling 'bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf dat met een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, dan wel hem terzake de maatregel, bedoeld in art 37a van het Wetboek van Strafrecht, is opgelegd.' Terzake van de wijziging of intrekking geldt artikel 9 lid 3 van de richtlijn ('de lidstaten mogen bepalen dat de langdurig ingezetene zijn status van langdurig ingezetene niet langer mag behouden wanneer hij, gelet op de ernst van de feiten die hij heeft gepleegd, een bedreiging vormt voor de openbare orde; dit is evenwel geen reden voor verwijdering in de zin van art. 12'). Dit wordt in de huidige regelgeving geïmplementeerd door middel van het niet toekennen of het intrekken van

een verblijfsvergunning. Met betrekking tot het niet toekennen zijn in artikel 6 lid 1 van de richtlijn uitdrukkelijk de factoren vermeld die bij de besluitvorming omtrent wel of niet toekennen een rol spelen, te weten 'de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk dat op de openbare orde of de binnenlandse veiligheid is gepleegd'; 'het gevaar dat van de persoon in kwestie uitgaat'; 'de duur van het verblijf' en 'het bestaan van banden met het land van verblijf'. Deze factoren zijn niet als zodanig opgenomen in de voorgestelde wijzigingen van de Vreemdelingenwet en het Vreemdelingenbesluit. Terzake van de toekenning in het Nederlandse stelsel is dit verdisconteerd in de glijdende schaal. De gevaarstelling die van de aanwezigheid van de betrokken persoon uitgaat is niet opgenomen in de Vb 2000 maar staat uitsluitend beschreven in de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000). Deze circulaire is geen algemeen verbindend voorschrift. Ook ten aanzien van de intrekking in het kader van openbare orde constateert de ACVZ dat er niet is gekozen voor een in een algemeen verbindend voorschrift opnemen van de in de richtlijn gebezigde begrippen en terminologie. De inhoud van de begrippen 'actueel gevaar' alsook 'bedreiging' m.b.t. openbare orde loopt echter zodanig parallel dat dit niet als een probleem hoeft te worden aangemerkt. Ten aanzien van verwijdering ziet de ACVZ geen dringend redenen waarom de term 'voldoende ernstig' niet uit de richtlijn wordt overgenomen.

Conclusies op grond van het voorafgaande

- De gekozen systematiek van de wetwijziging leidt ertoe dat een aantal begrippen en terminologische omschrijvingen, zoals die in de richtlijn worden gebruikt niet of niet volledig in de Nederlandse regelgeving worden overgenomen, voor zover het begrippen betreft, met een vrijwel identieke inhoud is niet bezwaarlijk dat dit niet is gebeurd maar de ACVZ is van oordeel dat dit voor een aantal punten, met name betreffende het gevaar voor de openbare orde alsnog dient te geschieden. Ook in dit geval moet het nuttig effect van de richtlijn worden verzekerd en dient recht gedaan te worden aan de eisen van rechtszekerheid en duidelijkheid in de door de richtlijn beoogde rechtssituatie.
- Vanuit wetsystematisch oogpunt is het begrijpelijk dat de thans voorgestelde systematiek wordt gevolgd. De gekozen opzet leidt er toe dat er één verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ontstaat die kan worden verleend op twee deels verschillende sets voorwaarden die ook weer leiden tot verschillende rechtsgevolgen. Er ontstaat dus een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd met of zonder 'langdurig derde-lander gevolgen'. Zoals in het voorafgaande is betoogd, moet om die constructie te kunnen maken, zonder ingrijpende gevolgen voor de bestaande Vw 2000, op een aantal punten worden gewerkt met de begrippen en regelingen in de Vw 2000 die niet volledig overeenkomen met de tekst dan wel de strekking van de richtlijn.

- Het voorafgaande leidt tot de vraag of ondanks de systematische bezwaren die daaraan kleven, niet beter had kunnen worden gekozen, respectievelijk alsnog dient te worden gekozen voor een tweede, separate verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, namelijk die voor langdurig ingezetene derde-landers. Die constructie maakt het namelijk mogelijk om zonder problemen alle regels die de richtlijn voorschrijft één op één in de wet op te nemen, en heeft als voordeel dat steeds het eigen begrippenkader wordt gerespecteerd.
- Overeenkomstig art. 14 en 15 van de richtlijn dient degene die in een ander EU-land de EG-status langdurig ingezetene heeft gekregen in Nederland te worden toegelaten voor werk, studie etc. Als de betrokkene in het andere EU-land heeft voldaan aan integratievereisten mag nog uitsluitend de deelname aan taalcursussen worden verlangd. Het gevolgde systeem leidt ertoe dat de 'gewone' verblijfsvergunning onbepaalde tijd alleen wordt verleend als aan de Nederlandse integratievoorwaarden is voldaan, zodat de betrokkene wel een verblijfsvergunning onbepaalde tijd EG-langdurig ingezetenen kan krijgen maar niet een 'gewone' verblijfsvergunning onbepaalde tijd. Gelet op de bedoeling van de richtlijn om de juridische status van onderdanen van derde landen meer in overeenstemming te brengen met die van de onderdanen van de lidstaten, moet ernstig worden betwijfeld of deze regeling overeenkomstig die bedoeling is.

Opmerkingen van wetstechnische aard.

T.a.v. de Vreemdelingenwet 2000

Artikel 8 Vw 2000 omschrijft limitatief de categorieën vreemdelingen die in Nederland rechtmatig verblijf hebben. Het wetsvoorstel laat na de langdurig ingezetene aan deze categorieën toe te voegen. Een en ander kan alsnog geschieden door – analoog aan de categorie I, de vreemdelingen die verblijfsrecht ontleen aan het Associatiebesluit 1/80 - een categorie m. toe te voegen, omvattende de vreemdelingen die verblijfsrecht ontleen aan richtlijn 2003/109/EG. Weliswaar komt deze groep vreemdelingen een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd toe, maar zij ontleen hun verblijfsrecht rechtstreeks aan het EG-recht, hetgeen rechtvaardigt dat zij apart genoemd worden.

T.a.v. het Vreemdelingenbesluit 2000

Artikel I B

Moet zijn: 'Aan artikel 3.4, eerste lid, wordt onder vervanging van de punt in onderdeel y door een punt komma een onderdeel toegevoegd, luidende:
z. verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetene.'

Artikel I D

De aanhef van het nieuwe artikel 3.23a moet worden: '...langdurig ingezetene met rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, onder a, b dan wel l, van de wet...'. Een langdurig ingezetene uit een andere lidstaat kan immers geen rechtmatig verblijf hebben als gemeenschapsonderdaan.

In onderdeel b van het nieuwe artikel 3.23a wordt het mvv-vereiste gesteld aan gezinsleden van de langdurig ingezetene. Artikel 16 van de richtlijn staat dit niet toe.

In de toelichting op onderdeel e, 2e regel van boven, moet 'artikel 16, vierde lid, onder b' worden gewijzigd in 'artikel 16, vierde lid, onder c'.

In de toelichting op de onderdelen g en h wordt verwezen naar artikel 3.77, eerste lid, onder c, van het Vreemdelingenbesluit 2000, alsmede naar de artikelen 3:2 en 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht. Besluitvorming op grond van de criteria genoemd in artikel 17, eerste lid, 2^e alinea van de richtlijn is hierdoor onvoldoende gewaarborgd, deze criteria dienen expliciet opgenomen te worden in het Vreemdelingenbesluit 2000.

Artikel I E

In onderdeel a van het nieuwe artikel 3.29a wordt het mvv-vereiste gesteld voor verblijf als economisch niet-actieve langdurig ingezetenen. Dit vereiste wordt niet genoemd in artikel 15 van de richtlijn en mag derhalve niet worden gesteld.

Overeenkomstig artikel 15, vierde lid, 1^e alinea van de richtlijn moet aan onderdeel b van het voorgestelde artikel 3.29a, onder vervanging van de punt komma, worden toegevoegd: of gewaarmerkte afschriften ervan;

Onderdeel f waarborgt met de verwijzing naar de artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit 2000 onvoldoende dat de criteria, genoemd in artikel 17, eerste lid, 2^e alinea van de richtlijn, bij de besluitvorming zullen worden betrokken. Deze criteria dienen expliciet te worden vermeld.

Uit de toelichting op artikel I E volgt dat de voorwaarden voor toelating voor het verrichten van arbeid als zelfstandige zijn opgenomen in artikel 3.30 Vreemdelingenbesluit 2000. Echter, de formulering 'waarmee naar het oordeel van Onze Minister een wezenlijk Nederlands belang is gediend' in artikel 3.30, eerste lid, onder a, wijkt af van de formulering in artikel 14, derde lid van de richtlijn. Artikel 3.30 dient in dit opzicht in overeenstemming te worden gebracht met de richtlijn.

Artikel 3.30, eerste lid, onder b vereist tevens dat de vreemdeling middelen verwerft 'uit de werkzaamheden' die hij als zelfstandige verricht. Dit is niet in overeenstemming met artikel 15, tweede lid, onder a van de richtlijn, dat slechts vereist dat de vreemdeling beschikt over vaste en regelmatige inkomsten.

Artikel I F

De voorwaarden voor toelating voor het verrichten van arbeid in loondienst zijn opgenomen in artikel 3.31 Vreemdelingenbesluit 2000. Volgens het eerste lid van dit artikel is een tewerkstellingsvergunning vereist. Indien echter voor het verkrijgen van een tewerkstellingsvergunning meer en/of andere voorwaarden worden gesteld dan toetsing aan de Nederlandse arbeidsmarkt, zoals genoemd in artikel 14, derde lid van de richtlijn, is dit vereiste niet in overeenstemming met artikel 15 van de richtlijn.

Artikel I G

De voorwaarden voor toelating voor het volgen van een studie of beroepsopleiding zijn opgenomen in de artikelen 3.41 en 3.42 van het Vreemdelingenbesluit 2000. In artikel 3.41, eerste lid, onder a wordt gesteld dat het moet gaan om *voltijds* hoger, voortgezet of beroepsonderwijs. Dit vereiste wordt niet gesteld in artikel 15, vierde lid, onder b van de richtlijn en mag derhalve niet worden gesteld.

Artikel I H

Het nieuwe lid 3 van artikel 3.67 moet komen te luiden als volgt:

3. In afwijking van artikel 3.57 *wordt* de verblijfsvergunning [...] verleend en verlengd [...].

Deze imperatieve formulering is in overeenstemming met artikel 19, derde lid van de richtlijn.

Artikel I J

In de toelichting op het vierde lid van artikel 3.92 moet 'de artikelen 3.72 tot en met 3.74 Vb 2000' worden gewijzigd in 'de artikelen 3.73 tot en met 3.76 Vb 2000'. Tevens valt op dat in de toelichting wordt verwezen naar artikel 3.85, eerste lid van het Vb 2000, terwijl deze verwijzing niet is opgenomen in het artikel zelf.

In de eerste alinea van de toelichting op artikel 3.94 moet aan het einde, onder vervanging van de punt, worden toegevoegd: 'kan worden ingetrokken'.

In de toelichting op het tweede lid van artikel 3.94 staat vermeld dat de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd met de vermelding 'EG-langdurig ingezetene' kan worden gewijzigd in een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd onder vermelding 'II' indien zich de desbetreffende intrekingsgrond voordoet. Deze mogelijkheid van wijziging van de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd vloeit weliswaar voort uit het systeem van de Vw 2000 en het Vb 2000, doch voor de duidelijkheid verdient het aanbeveling dit in een expliciete bepaling neer te leggen.

In artikel 3.94, derde lid wordt verwezen naar de glijdende schaal van artikel 3.86 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Artikel 12, derde lid van de richtlijn noemt echter een aantal criteria waaraan de lidstaten moeten toetsen bij het beoordelen of sprake is van een actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid. Deze criteria, met name die genoemd in artikel 12, derde lid, onder b, c en d, moeten expliciet worden opgenomen in het

Vreemdelingenbesluit 2000 om te garanderen dat toetsing geschiedt overeenkomstig de richtlijn.

Artikel I K

In het eerste lid van het nieuwe artikel 3.103a staat dat de Minister, wanneer een verblijfsvergunning wordt verleend aan een langdurig ingezetene die die status in een andere lidstaat heeft verkregen, daarvan mededeling doet aan die lidstaat. Overeenkomstig artikel 19, tweede lid van de richtlijn dient ook mededeling te worden gedaan van een besluit tot verlenging van de verblijfsvergunning.

Artikel I L

In de eerste regel van de nota van toelichting dient 'de artikelen 2.92 ...' te worden gewijzigd in 'de artikelen 3.92 ...'.

De ACVZ beseft dat de in het voorgaande voorgestelde aanpassingen enige bewerking van het ontwerp vergen. Zij meent niettemin dat het belang van het doorvoeren ervan groot is. Tot nadere toelichting, zonodig op korte termijn, is zij desgewenst gaarne bereid.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

De Secretaris,

Mr. T.J.P. van Os van den Abeelen

Dr. J.J. van Miert (wnd.)